

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד, פרי שיביאני התלמוד הזה לידי מעשה, ולידי מדות ישראל, ולידי ידיעת התורה. ואני מאמין באמונה שלמה ואמתית, שכל הטעמים והנקודות והתגין והאותיות שבתורתנו הקדושה, אף בספורי התורה, בהם תלויים עולמות עליונים קדושים ונעלמים לאין קץ ומספר ותכלית. והריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם ארנ"י מתיחדים יאהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביחודא שלים בשם כל ישראל. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

ספר "זכריה" – פרק יא

א פֶּתַח לְבָנוֹן דִּלְתִיךָ וְתֹאכַל אֵשׁ בְּאַרְזֶיךָ: ב הֵייל לְבְרוּשׁ
כִּי־נִפְלְ אֶרֶז אֲשֶׁר אֲדָרִים שִׁדְדוּ הֵיילוֹ אֱלוֹנֵי בִשָּׁן כִּי יֵרֵד
יַעַר הַבְּצוּר הַבְּצִיר: ג קוֹל יִלְלַת הָרַעִים כִּי שִׁדְדָה אֲדָרְתָם
קוֹל שֹׁאֲגַת כְּפִירִים כִּי שִׁדְד גְּאוֹן הַיַּרְדֵּן: ד כֹּה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי רְעָה אֶת־צֹאן הַהֶרְגָה: ה אֲשֶׁר קִנְיֵהוּ יַהֲרֹג וְלֹא
יֵאֱשָׁמוּ וּמְכַרְיֵהוּ יֹאמַר בְּרוּךְ יְהוָה וְאֵעֲשֶׂר וְרַעִיָהֶם לֹא
יִחְמוֹל עֲלֵיָהֶן: ו כִּי לֹא אֲחֻמּוֹל עוֹד עַל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ
נְאֻם־יְהוָה וְהִנֵּה אֲנֹכִי מִמְצִיא אֶת־הָאָדָם אִישׁ בְּיַד־רַעְהוּ
וּבְיַד מַלְכוֹ וְכֹתְתוּ אֶת־הָאָרֶץ וְלֹא אֲצִיל מִיָּדָם: ז וְאַרְעָה
אֶת־צֹאן הַהֶרְגָה לָכֵן עֲנִיִּי הַצֹּאן וְאַקַּח־לִי שְׁנֵי מִקְלוֹת
לְאֶחָד קָרָאתִי נַעַם וְלְאֶחָד קָרָאתִי חֲבָלִים וְאַרְעָה
אֶת־הַצֹּאן: ח וְאֶכְתַּד אֶת־שְׁלֹשֶׁת הָרַעִים בְּיַרְחַ אֶחָד וְתִקְצַר

נִפְשֵׁי בָהֶם וְגַם־נַפְשָׁם בַּחֲלָה בִּי: ט וְאָמַר לֹא אֲרַעָה אֶתְכֶם
הַמֵּתָה תָמוּת וְהִנֵּכְחֶדֶת תִּפְחָד וְהִנֵּשְׂאָרוֹת תֹּאכְלֶנָּה אִשָּׁה
אֶת־בֶּשֶׂר רְעוּתָהּ: י וְאָקַח אֶת־מִקְלִי אֶת־נַעַם וְאֶגְדַּע אֹתוֹ
לְהַפִּיר אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת־כָּל־הָעַמִּים: יא וְתִפַּר בַּיּוֹם
הַהוּא וַיִּדְעוּ כֵן עֲנִיִּי הַצֹּאן הַשֹּׁמְרִים אֹתִי כִּי דְבַר־יְהוָה הוּא:
יב וְאָמַר אֲלֵיהֶם אִם־טוֹב בְּעֵינֵיכֶם הָבוּ שְׂכָרִי וְאִם־לֹא ׀
חֲדְלוּ וַיִּשְׁקְלוּ אֶת־שְׂכָרִי שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף: יג וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
הַשְּׁלִיכְהוּ אֶל־הַיּוֹצֵר אֲדָר הַיָּקָר אֲשֶׁר יִקְרָתִי מֵעַלֵיהֶם
וְאֶקַּח שְׁלֹשִׁים כֶּסֶף וְאֶשְׁלִיךְ אֹתוֹ בַּיִת יְהוָה אֶל־הַיּוֹצֵר:
יד וְאֶגְדַּע אֶת־מִקְלִי הַשֵּׁנִי אֵת הַחֲבָלִים לְהַפִּיר אֶת־הָאֲחוּהָ
בֵּין יְהוּדָה וּבֵין יִשְׂרָאֵל: טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי עוֹד קַח־לָךְ
כָּלִי רְעָה אֲוִלִי: טז כִּי הִנֵּה־אֲנֹכִי מִקִּים רְעָה בְּאֶרֶץ
הַנִּכְחָדוֹת לֹא־יִפְקֹד הַנַּעַר לֹא־יִבְקֹשׁ וְהִנֵּשְׁבֶרֶת לֹא יִרְפֹּא
הַנִּצָּבָה לֹא יִכְלֹל וּבֶשֶׂר הַבְּרִיאָה יֹאכַל וּפְרִסִיָּהּ יִפְרֹק:
יז הוּי רְעֵי הָאֱלִיל עֲזָבִי הַצֹּאן חָרַב עַל־זְרוּעוֹ וְעַל־עֵין יְמִינוֹ
זָרְעוּ יְבוּשׁ תִּיבֹשׁ וְעֵין יְמִינוֹ כָּהָה תִּכְהָה:

ספר "זכריה" – פרק יב

א מִשָּׂא דְבַר־יְהוָה עַל־יִשְׂרָאֵל נְאֻם־יְהוָה נְטִיה שָׁמַיִם וַיִּסַּד
אָרֶץ וַיִּצַר רוּח־אָדָם בְּקֶרְבוֹ: ב הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁם אֶת־יְרוּשָׁלַם
סֶף־רַעַל לְכָל־הָעַמִּים סָבִיב וְגַם עַל־יְהוּדָה יִהְיֶה בַמִּצּוֹר
עַל־יְרוּשָׁלַם: ג וְהָיָה בַיּוֹם־הַהוּא אֲשֵׁים אֶת־יְרוּשָׁלַם אֶבֶן
מַעֲמָסָה לְכָל־הָעַמִּים כָּל־עַמֻּסְיָה שָׂרוּט יִשְׂרָטוּ וְנֶאֱסָפוּ עָלֶיהָ
כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: ד בַּיּוֹם הַהוּא נְאֻם־יְהוָה אֶפְהָ כָּל־סוֹס
בַּתְּמָהוֹן וּרְכָבוֹ בַּשִּׁגְעוֹן וְעַל־בַּיִת יְהוּדָה אֶפְקַח אֶת־עֵינַי
וְכָל סוֹס הָעַמִּים אֶפְהָ בַּעֲוֹרוֹן: ה וְאָמְרוּ אֵלַיִ יְהוּדָה בְּלָבָם
אֲמָצָה לִי יֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם בַּיְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵיהֶם: ו בַּיּוֹם
הַהוּא אֲשֵׁים אֶת־אֵלַיִ יְהוּדָה כְּכִיּוֹר אֵשׁ בַּעֲצִים וְכִלְפִיד
אֵשׁ בַּעֲמִיר וְאָכְלוּ עַל־יְמִין וְעַל־שְׂמֹאל אֶת־כָּל־הָעַמִּים
סָבִיב וַיֵּשְׁבָה יְרוּשָׁלַם עוֹד תַּחֲתֶיהָ בִּירוּשָׁלַם: ז וְהוֹשִׁיעַ יְהוָה
אֶת־אֱהֲלֵי יְהוּדָה בְּרֵאשִׁנָּה לְמַעַן לֹא־תִגְדַּל תַּפְאֶרֶת
בַּיִת־דָּוִד וְתַפְאֶרֶת יֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם עַל־יְהוּדָה: ח בַּיּוֹם הַהוּא
יִגַּן יְהוָה בְּעַד יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם וְהָיָה הַנִּכְשָׁל בָּהֶם בַּיּוֹם הַהוּא
כְּדָוִד וּבַיִת דָּוִד כִּאֱלֹהִים כְּמֶלֶךְ יְהוָה לְפָנֵיהֶם: ט וְהָיָה

בַּיּוֹם הַהוּא אֲבַקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד אֶת־כָּל־הַגּוֹיִם הַבָּאִים
 עַל־יְרוּשָׁלַם: וְשַׁפְּכְתִּי עַל־בֵּית דָּוִד וְעַל יוֹשֵׁב יְרוּשָׁלַם
 רוּחַ חַן וְתַחֲנוּנִים וְהִבִּיטוּ אֵלַי אֶת אֲשֶׁר־דָּקְרוּ וְסָפְדוּ עָלָיו
 כְּמִסְפַּד עַל־הַיְחִיד וְהָמַר עָלָיו כְּהָמַר עַל־הַבְּכוֹר: יא בַּיּוֹם
 הַהוּא יִגְדַּל הַמְּסִפֵּד בִּירוּשָׁלַם כְּמִסְפַּד הַדְּדַרְמוֹן בְּבִקְעַת
 מִגְדּוֹן: יב וְסָפְדָה הָאָרֶץ מִשְׁפָּחוֹת מִשְׁפָּחוֹת לְבָד מִשְׁפָּחַת
 בֵּית־דָּוִד לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפָּחַת בֵּית־נָתָן לְבָד וּנְשֵׁיהֶם
 לְבָד: יג מִשְׁפָּחַת בֵּית־לֵוִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד מִשְׁפָּחַת
 הַשְּׁמַעִי לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד: יד כָּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַנִּשְׂאָרוֹת
 מִשְׁפָּחַת מִשְׁפָּחַת לְבָד וּנְשֵׁיהֶם לְבָד:



הנה מובא כאן לימוד ספרי נביאים וכתובים מחולק לכל השנה, שני פרקים ליום, כך יגמור כל ספרי נ"ך במעגל השנה – נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים לפרסם לימוד ספרי נ"ך המחולק בכל תפוצות ישראל, וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים, ואין חטא בא על ידו.

והגית בו יומם ולילה כ"ד ספרים נגד כ"ד שעות ביום ובלילה. (ספר הקדוש "דויאל המלאך")
 כ"ד ספרי המקרא הם עליו מליצי יושר, כמנין וח", נוסרי" ויתבוננו ח'סדי י'קו"ק. (הרמ"ע מפאנו)
 וכמשמרות נמועים א"ר ברכיה הכהן ברבי כמשמרות כתיב ואנו קורין מסמרות לומר לך מה משמרות כהונה כ"ד אף ספרי תורה כ"ד ד"א למה כתיב כמשמרות ואנו קורין מסמרות ללמדך שאם קבעת אותם כמסמר בלבבך הם משמרין אותך. (מדרש תנחומא בהעלותך פרק טו)